

[Rønholt]

Lovforslaget § 2, stk. 2, hvori der står, at miljøministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang ændringer og reparationer omfattes af stk. 1, burde måske defineres klarere.

Når man nærlæser okkerreddegørelsen, kan man få det indtryk, at de forskellige okkerrensningemetoder ikke er fuldt belyst, bl.a. om man kan anvende den langt billigere jordbrugskalk i stedet for hydratkalk, om grødefyldte bassiner, som er billigere, er tilstrækkelige, om pakning af drænrør med biologiske materialer kan anvendes, og om pakning af drænrør med kalk er en mulig løsning.

Det konservative folkeparti er i princippet enig med ministeren i formålet med lovforslaget, men finder, at der under udvalgsarbejdet er behov for beregning dels af, om den foreslåede støtte står i forhold til omkostningerne, dels af, om der kan tilvejebringes flere oplysninger om enklere og billigere metoder til okkerrensning. Ud fra disse betragtninger kan det konservative folkeparti støtte lovforslaget.

Sønderby (V):

Lovforslaget om okker har til formål at forebygge og bekæmpe okkergener i vandløb. Så langt tror jeg alle er enige, det vil sige i lovens intentioner, og vi er da også enige om, at vi skal prøve på at få nogle af de problemer løst, fordi okkerforeningen – eller okkergenerne, som jeg hellere vil kalde det – er til skade for dyr og planter.

Når dette er sagt, vil jeg henvise til, at det gang på gang er sagt, at okker ikke er en forurening efter miljøbeskyttelseslovens § 17, som landmanden skal klare, men at okker er en gene for vandløbene, som tilføres fra nogle stoffer, der i forvejen findes i jorden. Det blev i øvrigt slået meget fast under førstebehandlingen af okkerstøtteleven, også af den socialdemokratiske ordfører, fru Jytte Hilten.

For at undgå, at disse gener ødelægger noget i vandløb, der har en anden målsætning end at aflede vandet – det er altså de steder, hvor man vil have fiskefauna eller anden biologisk fauna, vedtog folketingsen lov om okkerbekæmpelse, hvor det offentlige betalte udgifterne. Denne lov udløber 1. januar 1986, og derfor skal der ske noget nu.

Det foreliggende lovforslag er altså ikke en fortsættelse af denne lov, men en afløsning af den. Venstre havde håbet, at man kunne have forlænget den nuværende lov så meget, at amterne havde fået godkendt deres recipientplaner; så ville vi have haft et større overblik over, hvor stort problemet okkergener er.

Venstre håber ikke, at forslaget vil begrænse den frie dræningsrettighed. Når det er sagt, må vi også acceptere, at okkerrensningens anlæggene kan være så dyre, at der på visse marginaljorder kan være behov for en vurdering af, om omkostningerne til okkerrensningens anlæg er så store, at en eller anden form for erstatning eller kompensation kan komme på tale. Det lægges der jo også op til i forslaget.

Forslaget er altså både en godkendelses-, en støtte- samt en kompensationslov. Efter forslaget § 2 må der ikke i nærmere begrænsede områder, der fastsættes af miljøministeren, påbegyndes udgrøftning og dræning; det kortmateriale, der er udarbejdet, og som vi har set i de redegørelser, vi har fået, vil danne baggrund for de områder, der skal fastsættes. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvilke regler han vil fastsætte for omfanget af de ændringer og reparationer, der er nævnt i § 2, stk. 2, idet ministeren i bemærkningerne siger, at loven først og fremmest sigter mod at beskytte vandløb mod okkergener fra dræningsprojekter, som sættes i gang, men også tidligere etablerede dræninger kan komme på tale. Jeg må forstå det således, at omdræninger eventuelt kan få problemer med at komme ind under loven, men at ministeren vil bestemme det.

Loven omfatter ikke de områder, der er kunstigt afvandet, det vil sige dér, hvor der er pumpeanlæg osv. Ifølge § 14, stk. 3, kan ministeren bestemme, at loven også finder anvendelse på andre udgrøftninger og dræninger, der reguleres af vandløbslovens kap. 6 og 9, end § 21 i vandløbsloven. Vi må i udvalget se nærmere på disse bestemmelser.

Ved første behandling af okkerstøtteleven var flertallets indstilling vel nok, at omkostningerne ved okkerrensning skal betales af det offentlige. Hvis jeg læser bemærkningerne til dette forslag rigtigt, er det stadig regeringens intentioner, at man vil betale driftsomkostningerne ved de forsøgsanlæg, der er